

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12839

гр. София, 01.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
закрито заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **3330** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/
във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. В. О. ЕГН 83012006049 чрез адв. К. Н., срещу Заповед за прилагане
на принудителна административна мярка №26-4332-000834/20.02.2026г, издадена от полицейски
инспектор СДВР, с която е постановено временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за
отговорността, но не повече от 3 месеца.

С молба от 01.04.2026г от пълномощник на жалбоподател е направено искане за спиране
предварителното изпълнение на заповедта. Изложени са аргументи, че предварителното
изпълнение на акта ще причини труднопоправими вреди на жалбоподателя, тъй като
жалбоподател е родител на малолетно дете на 4 годишна възраст, за което е длъжен да полага
ежедневни и непосредствени грижи за отглеждане, възпитание и развитието на детето, в т.ч. да
води и взема детето от детско заведение и транспортирането му за участие в организирани
мероприятия и посещения на медицински специалисти при необходимост. Отделно от горното,
същият има и друго дете, което живее в [населено място], като упражняването на родителските
права е предоставено на майката с местожителство [населено място], а лишаването от СУМПС
поставя в невъзможност последният да осъществява определения режим на лични отношения с
малолетния му син. Жалбоподател упражнява професията „адвокат“, като естеството на
адвокатската професия предполага висока степен на мобилност и ежедневно придвижване до
различни институции на територията на страната. Лишаването от възможност да управлява МПС
съществено затруднява изпълнението на професионалните му задължения, създавайки риск от
невъзможност за своевременно явяване в съдебни заседания в различни съдебни райони, което би
довело до накърняване правата и интересите на неговите доверители и до сериозни финансови и
професионални последици. Отделно от горното жалбоподател полага грижи за своята майка,
която страда от заболявания, изискващи редовно наблюдение и лечение, включително
периодични прегледи, провеждане на изследвания. Заявява, че майка му не е шофьор и не
разполага с реална възможност самостоятелно да се придвижда, а той осигурява нейното

транспортиране. Жалбоподател полага грижи и за дядо му на преклонна възраст -90г. с влошено здравословно състояние, който живее сам в [населено място], общ. Р., обл. С., поради което на жалбоподател му се налага често да пътува, за да полага грижи и за него. В подкрепа на горните обстоятелства представя писмени доказателства.

Административен съд – София град, след като се запозна с направеното в жалбата особено искане, приема следното:

На В. В. О. е съставен Акт за установяване на административно нарушение бл. № 3819370 от 19.01.2026 г. за това, че на 19.01. 2026 г. около 13.45 часа в [населено място] като водач на л.а. „М.“, рег [рег.номер на МПС] като участник в ПТП не обезопасява мястото на ПТП до пристигането на компетентните органи“. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.123, ал.1, т.2, б. „в“ от ЗДвП

Във връзка с вмененото на водача нарушение е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000384 по чл.171, т.1, б.3, ББ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до решаване на отговорността, но не повече от 3 месеца.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Искането за спиране е допустимо, тъй като е направено при наличие на всяко производство по оспорване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000384/20.02.206г, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР.

Разгледано по същество, същото е основателно, поради следните аргументи:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Според чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от АПК, както вида и вероятността за настъпване на твърдените вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни или трудно поправими като основание за спирането му.

За да допусне предварително изпълнение по силата на закона, законодателят е презумирал наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК и тяхното съществуване не следва да се доказва от органа. Жалбоподателят следва да докаже наличието на някоя от посочените в чл. 60, ал. 1 от АПК предпоставки, в резултат на което по отношение на него да е налице защитим по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК личен интерес, противопоставим с по-голяма тежест от презумирания от законодателя. Жалбоподателят следва да обоснове твърде вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за себе си. За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

В конкретния случай искането за спиране на предварителното изпълнение е основателно. Изложените от жалбоподателя обстоятелства, както и представените от него доказателства сочат възможно настъпване на труднопоправими вреди.

Предварителното изпълнение на оспорваната заповед препятства изпълнението на трудови задълженията, което би могло да доведе като последица до тежки социални и икономически

последници за него и семейството му. Отделно от това, същото би попречило на жалбоподателя да полага грижи за болен родител и за дядо му, който е на преклонна възраст и живее извън [населено място]. Не на последно място жалбоподател има две малолетни деца, едното от които живее в [населено място], като отнемането на свидетелството му за управление на МПС рефлектира пряко върху възможността на жалбоподател да поддържа пълноценен и адекватен родителски контакт с детето и да осъществява определения режим на лични отношения с него.

Доколкото във всички случаи съдът дължи преценка за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че при обстоятелствата, при които е прието за установено нарушението с предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ, се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел.

По така изложените съображения и като съобрази цялостното въздействие, което предварителното изпълнение на заповедта би имало върху правната сфера на В. В. О., настоящият състав приема, че молбата му следва да се уважи, като се спре предварителното изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000384/20.02.26г., издадена от полицейски инспектор при ОПП – СДВР.

По изложените съображения Административен съд - София град, 67 състав

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 4332-000384/20.02.26г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, ОПП – СДВР, с която на В. В. О. на основание чл. 171, т. 1, б. з, бб) от ЗДвП е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Делото да се докладва след влизане в сила на Определението за насрочване.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: